

Gyógyszerészek — állások

Az idén végzett gyógyszerészek többsége már elhelyezkedett — tájékoztatott dr. Harangi György, az Egészségügyi Minisztérium főosztályvezetője. A 133 pályázó gyógyszerész közül 118-an találtak megfelelő munkahelyet, a vállalatok, gyógyszerészeti központok 315 állást hirdettek meg. Az iparban 29-en helyezkedtek el.

Az adatok szerint gyakorlatilag korlátlanok az elhelyezkedési lehetőségek. Egy képzett gyógyszerész munkát találhat patikában, gyógyszergyárban, kutatóintézetben, külkereskedelmi vállalatnál egyaránt. Gondot jelent azonban, hogy a felkínált állásokra nem találnak elegendő jelentkezőt, kevés a gyógyszerész. Mint a fő-

osztályvezető elmondta: 1981-ben 3 ezer 688 gyógyszerész dolgozott a gyógyszerárakban, 1985-ben 3 ezer 814. A patikusok száma tehát körülbelül 3 százalékkal emelkedett, a gyógyszerészeti forgalom viszont 50 százalékkal növekedett. Jelenleg két egyetemen képeznek gyógyszerészeket, az évi 200–200 hallgatónál többet azonban e két intézmény — a budapesti és a szegedi — nem képes felvenni. Ugyancsak gond, hogy nincs elegendő számú, megfelelő alapképzéssel rendelkező jelentkező sem. A gyógyszerészet kevésbé vonzó, az emberek többsége csak elárúsító tevékenységként észleli ezt a munkát, s az anyagi megbecsülés sem jobb más diplomás szakmáénál.

Elismerés — vöröskeresztes munkáért

A Vöröskereszt-világnap alkalmából Budapesten megtartott ünnepségen a Vöröskeresztes Munkáért kitüntetés arany fokozatát vette át Dávid Péterné, a Nagyalföldi Kőolajtermelő Vállalat Vöröskereszt-vezetőségének titkára és Pádár Lászlóné, a megyei vezetőség titkára. Ebben a kitüntetésben részesült a tarjáni lakóterületi Vöröskereszt-alapszervezet és a vásárhelyi VI. kerületi alapszervezet is. A Véralmozgalmért plakettet Kangyalka Antal, a makoói Hódgép igazgatója, a Kiváló véradószervező kitüntetést Szőke Jánosné, ambrozfalvi véradásszervező érdemelte ki.

B-B-S Töprengés egy szegedi vetítés (és egyebek) ürügyén

BBS-nek a Balázs Béla Stúdiót szokták rövidíteni, de most nem erről lesz szó. Hanem egy emberről, egy véle összeforrt jelenéséről, meg egy filmről. És remélhetőleg egy s más egyébről is.

A vetítéseken és a hozzájuk kapcsolódó beszélgetésen a címbéli három betű volt a főszereplő: B-B-S. *Burgert, Bábolna, Sára.*

Kezdjük a tényekkel: nemrégiben a JATE-klub örvendően „vagány” kezdeményezését üdvözölhettük. Három egymást követő napon levetítették az idejé-*tékfilmszemle fődíjas alkotását, Sára Sándor Bábolna* című hétrészes — nyugodtan mondhatni — filmpozsát. Elemi természetességgel az eseményhez kapcsolódva, az egyik estén beszélgetésre hívták meg a klubba *Burgert Róbertet* is, az MSZMP KB tagját, a Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát vezetőjét. A vetítések és a *Burgert*-beszélgetés után — már csupán a tanulságok és következtetések maradtak.

A szóban forgó három név önmagában is szenzáció, ha úgy tetszik, fogalom. *Burgert Róbert* már szinte időtlén idők óta „a” vezetője, ami a magyar mezőgazdasági „csoda” egyik birodalmának nevével alighanem az idők végezetéig beforgott. *Bábolna* indulatok kavara, egyszerre tűnik rejtélyesnek és szigetszerűen egyedinek, csodálják, istenítik, példaképnek, kirakattak, meg még a jó ég tudja, mi mindennek mondják, az viszont vitán felül áll: olyan hihetetlenül izgalmas terep, hogy aki csak keveset hallott is róla, közömbös nem maradhat iránta. *Sára Sándor* pedig a magyar film ismerőinek már hosszú idő óta klasszikus számba megy, hiszen a *tévéből a Krónikára* még különösen sokan emlékezhetnek, no meg általában arra, hogy Kósa Ferenc és Csóri Sándorral legújabb [kori] filmművészetünkben sajátos „nagy triaszt” alkot. Mindent összevetve: monumentális *Sára*-film *Bábolnáról*, nem mindennapi ráadásaként *Burgert Róbert* személyes jelenléte — és mindez Szegeden. „Nem semmi”, ahogyan a manapság dívtos (bár nem túl rokonszenves) kiszólás mondaná. (Megjegyzés: fenti kiszólást elsősorban egyetemisták körében hallani.)

A vetítéseken és a beszélgetésen átlagosan úgy jó ha harmincan lehetnek. A film pergésének óráit véve alapul, utólag ez persze nehezen rekonstruálható, hiszen időközben folyamatosan jöttek-mentek, az viszont észrevehető volt, hogy a létszám folyamatosan csökken. Fura torzképeként ama helyzetnek, amit vágyálmaimban a rossz kommerszerekre beülő közönség fokozatos magára ébredésének módjaként vizionálni szoktam. A beszélgetésen, állíthatom, a harmincas létszám csak nagy jóindulattal volt állítható, beleértve a jelenlevő rektort, rektorhelyettes, hivatalból eljött egy-két egyetemi oktatót és újságírókat is.

Konklúziók helyett: Szegedet egyetemi városnak

mondják. A JATE-klub az egyetemisták klubja. A rendezvénynek tisztes propagandája volt, a vizsgaidőszak még a hetekkel későbbi jövőben rejtőzött. „Avagy virág vagy te, hazám ifjúsága?”, írta *Petőfi*. *Babits Mihály* meg, mottóként használva a fenti sort, hozzátette: „... légy virág, légy virág!”

Virágok közt veled lenni, tudom, szép volna, kedvesem.

A vigasz, ami persze a kintz-fölbáborító érdeklenséget el nem fedheti: *Burgert Róbert* személye. Ő maga, eleven valóságában. Mint személyiség, mint jelenség, mint egyetlen ember a magyar világból. Hallottam róla ezt-azt, de most a memendákat éppúgy hagyjuk, mint *Burgert* szakmai, vezetői érdemeit. Egyszerűen ő az az ember, akiről nyugodt lélekkel le lehet írni: szenzációs fickó. El lehetne most sorolni, hogy stílusa, humora, szelleme, világlátása mennyire eredeti, friss, eleven, izgalmas, érdekes, okos. Inkább azonban azt érdemes hangsúlyozni: vele beszélgetni felelhetetlen élmény még annak is, aki hivatalból gyakran folytat párbeszédet a legkülönbözőbb embertípusokkal. *Sára Sándor* a pécsi *Jelenkor* tavaly decemberi számában részleteket tett közzé filmjéből. Illusztrációként idézzük kicsit *Burgert Róbertet*: „Ha nekem egyszer volna hatalmam, akkor azt egyetlen dologra használnám fel, azt mondanám, hogy mindenki, aki vállalat-vagy valamilyen cégjogositványt akar — vagy ahogy régen mondták, iparengedélyt akar —, hogy valamit csináljon, akkor én mindegyiket föl-szólítanám, és annak adnék engedélyt, aki meg tudja jelölni a két legfontosabb konkurensét. És ha azok megfelelő komolyságúak, akkor adnék engedélyt. Ahol ez nincsen, ott nem engednék termelni se.” „Szépségre kell szelektálni, mint az asszonyt... és ettől más is ennek a ménesnek az állománya.” ...nem lehet egy népet hülyének nézni, ugye? És erre a legjobb ez a televízió. Mindenkit oda kellene állítani, és ott kell neki beszélni, papír nélkül. Ez lenne az első vizsga ak-

kor lehet, nem tudom, falusi előjáró belőle és attól fölfele mind.”

„Az igazi rekonstruálás persze lehetetlen. *Burgert* „élőben” egészen másként akkora, mint a híre. E sorok írója emlékül egy kis fizetést kapott tőle, *Gondolat-gyűjtőknek* a címe. Ilyesmiket (is) nyomtatnak egy iparszerű mezőgazdasági nagyüzem házi nyomdájában. Aforizmagyűjtemény, *Szókratészről Leninig*. A burgerti-bábolnai jelenség egyféle szellemi enciklopédiája. És még valamit kaptam *Burgert Róberttől*. „A Magyar Ország Hosszas Eletek Ritka Példája” című, bájos, vagy 250 éves tanmesét. Viszont kívánom neki.

Igaz: *Sára* filmjét a mozik még nem játszották, egyébként is képzhetni, hét rész milyen hosszú, ráadásul a Krónika-párhuzam sugallja a módszer azonosságát is, vagyis csak beszélnek, beszélnek, beszélnek. Am akik, ahogyan és főleg amit beszélnek, az a már említett szenzációssággal teljes mértékben egyenértékű. Ha *Burgert Róbert*, ahogy mondta, demokráciát akar a társadalomban és diktatúrát a munkában, a *Bábolna* című filmhéros egyszerre mutatja föl múltunk legutóbbi évtizedeit, a mai *Bábolna* genezisést és legmélyebb valóját, s közben, szinte mellékesen, óriási lélektani, emberismerői érzékel megragadott sorsokat, személyiségeket, világokat. Meglehet, a filmes *Bábolnának* még nincs elég „híre”. Akkor viszont az emberi szellemnek, tehetségnek és bátorságnak sincs. Ez pedig nem igaz.

Töprengésnek vagy csupán különvéleménynek számít-e ez a röpké *Bábolna*—*Burgert*—*Sára* jegyzetfüzér? Nem tudom. Am hogy hál’ Istennek, ez a három név ma már nyugodtan egymás mellett tehető, jelentős részben oka lehet az országunk jövőjével kapcsolatos bizakodásnak. Főként ha kellőképpen, együtt és külön-külön, ki-ki átgondolja a három név mögött meghúzódó tartalmakat. Már persze csak azok, akik jelen vannak.

Domonkos László

Számítógépes és nyelvi táborok

Hároméves múltjuk van a városi TIT-szervezet és az úttörőház nyári számítógépes táborainak. A tapasztalatok azt mutatják, a diákok (szülők) érdeklődése évről évre nő. Az iskolákba már megérkeztek az idejé-*kezesi* fölhívások. Ezúttal június 30-tól július 19-ig, heti váltásokkal, összesen hat tanulócsoporthat terveznek elméleti és gyakorlati számítástechnikai alapokat nyújtó, bentlakásos tábor. Elsősorban felső tagozatosokat várnak. Hatvan számítógépet használnak majd, a ki-*egészítő* foglalkozásokon vis-*deotechnikai* eszközökkel is

módjuk lesz megismerkedni a gyerekeknek. Szegedi középiskolai kollégiumokban, valamint az átsóthalmi erdészeti szakiskolában helyezik el a jelentkezőket.

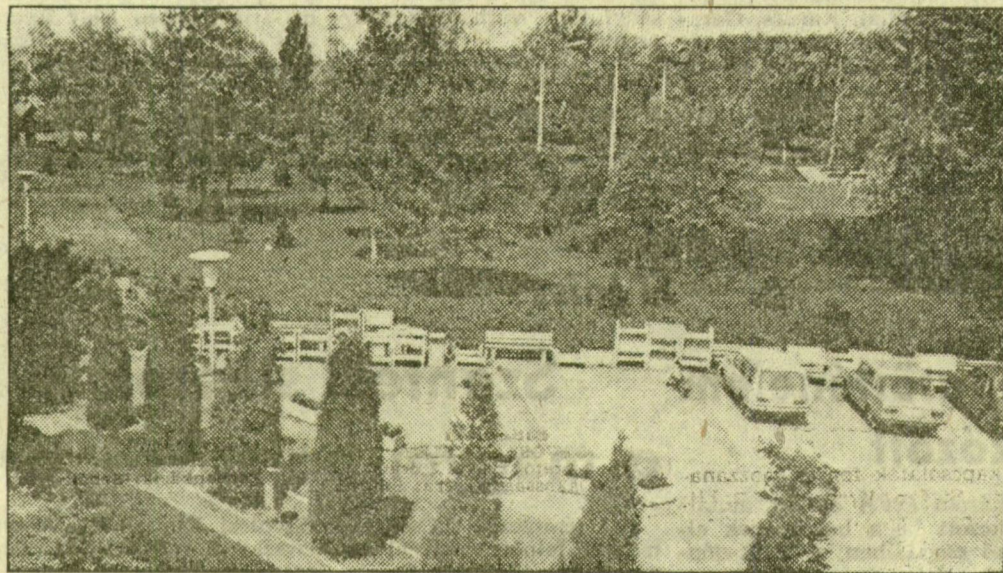
Ugyancsak népszerű a TIT angol nyelvtanulást elősegítő, szintén bentlakásos tábor, melyet a 3–8. osztályosoknak hirdettek. Az idén június 29.—július 10-ig, a Sesselweis kollégiumban körülbelül 100 gyereket fognak. Napi 4 óras intenzív nyelvtanulás, kirándulások, teadélutánok, tánc-tanulás — a program. Természetesen ez utóbbi alkalmakkor is angol a „társalgási nyelv”

A gyerekeknek kínált hasznos nyári elfoglaltságon kívül számítógépes tanfolyamokat is szervez a TIT, a JATE Kalmár László kibernetikai laboratóriumával közösen. A jelentkezésektől függően (naponta 8-tól 16 óráig lehet a TIT-ben — Kárász utca 11., vagy a kibernetikai laborban — Árpád tér 2.) kezdik a 20 órás tanfolyamokat. Commodore 64-es gépeken dolgozhatnak a résztvevők, felhasználói programokkal, illetve a BASIC-nyelvvél ismerkedhetnek (kezdő és haladó fokozat)

A. S.

Iskolában, de nem iskolásan...

Tíz hektár az ifjúságnak

Az iskola kertje Újszeged egyik legszebb parkja lett

„A KISZ Csongrád Megyei Bizottsága Politikai Képzési Központja”. Ugye, milyen szép hosszú név? Valójuk be őszintén, nem is használja igazán senki. A köznyelv ma, öt évvel a kezretelő után változatlanul KISZ-iskolának nevezi azt az intézményt, amely majd 10 hektáros területen fekszik Újszegeden, a Fürj utcában. Hogy akkor miért tartottak keresztelőt?

„Mert megváltozott az intézmény feladata. A politikai képzés ma is döntő helyet foglal el egy-egy éves munkatervben, de ahogy gyarapodott a létesítmény, úgy szaporodtak az újabb kötelezettségek. Könyv- és videótárunkkal, tematikáinkkal, különböző segédanyagokkal próbáljuk javítani a KISZ területi politikai munkáját, ugyanakkor helyét biztosítunk a megye KISZ-szervezeteinek rendezvényeinek is. Közel sem pontos számadatok szerint úgy 30-

40 ezer fiatal keresi föl az iskolát egy év alatt. Az évek során ez az intézmény lett az ifjúságmozgalmak-történeti kutatás megyei központja is. Mi jelentettük meg 1982-ben az e témával foglalkozó kötetet, az idejé-*gyűjtés*re minikönyvet adtunk ki, s az úttörőszövetség 40. éves évfordulójára is elkészült egy kötetünk

A pontos magyarázattal Németh István, az intézmény igazgatója szolgált, s természetesen őt kérdeztem a jövő terveiről is.

„A képzési központ, úgy érzem, ma már ismert a megye határain túl is. Épp ezért szeretnénk, ha kihasználva 10 hektáros területünket, a modern kollégiumot, a park szálláshelyeit, sportpályáinkat, és a Tiszapart közelségét, a szó legteljesebb értelmében ifjúsági szabadidőközpontot alakíthatnánk ki. A felsorolásból, gondolom, kiderült, eh-

hez sok minden már adott. Ami pedig a legfontosabbat, a pénzt illeti: évente több mint 3 és fél millió forint támogatást kapunk, s ez egészül ki közel 2 millió forint saját bevétellel. Ez az összeg a fenntartás mellett már elegendő újabb eszközök vásárlására, s némi fejlesztésre is. Most például nyári szálláshelyeinket kezdjük el téliesíteni, s ha ez a munka befejeződik, egy időben háromszáz vendéget is fogadhatunk — úgy érzem, „ifjúsági áron”. Táborunkban például egy éjszákára 60 forintért szállhat meg egy fiatal.”

Portré egy intézményről — mindössze ötven sorban. Mielőtt azonban „beszegnénk” a témát, szóljunk arról a 22 emberről, aki kiszolgálja a korábban említett 30-40 ezret. A tanárokról, a technikusokról, a kerestészekről... Az igazgató így jellemezte őket: „jó szellemű csapat”. De a szavaknál úgy érzem, sokkal többet mond maga az a tíz hektár, amely sokszor dicsért Újszegedünknek is egyik legszebb kertje.

Bátyi Zoltán

Hallottam, hogy...

...butikot szándékoznak építeni a Klauzál téren, a Wagner-házban. Persze, lehet, hogy a butikból „csak” pavilon lesz, ahol árulnak majd minden „encsemet meg bencsemet”, cigit és gyufát. Kár! Láttam azt is, miként panaszkodtak a lakók a szegedi tévé kamerája előtt a hét eleji regionális adásban. Keserűen mondták a magukét, félve így a nem régen felújított — szépre, hangulatosra sikerített — műemlék jellegű épületet. Aggodalom csendült ki szavaikból: szólhatunk mi bárhová, ha egyszer kitalálták a pavilont, akkor fel is építik. (?)

Értem a jó szándékot, de... Hogyan kerül egy „bodega” a műemlék ház zöld udvarparkjába? Tudom, a műemléki felügyelőség megtiltotta hat szög belövését a kapu alatt. Az újabb elképzelésről nem hallottak? Más! A szép, zárt Klauzál téren csak a Virág virágai adnak üde zöldet az aszfalttengerben, a Wagner-udvar meg kis oázis a nyírt pázsitjával, díszfakkal. Kár elpusztítani néhány ajándék tárgyért, cigiért, borotvapengéért! Különösen úgy, hogy a környéken kapható emléktárgy is. Ugye, tudják: ajándékot az ajándékboltból — pláne, ha az a sarkon van.

Magyar László felvétele

Május első hetében nemzetközi vegyésztalálkozóhoz adott otthont a képzési központ